

Open (Your) Heart Surgery: Getting More than You Give in Chodesh Elul אלול, תשע"ח

(1) בני יששכר – מאמרי חודש אלול, מאמר א [מהות החודש] (ר' צבי אלימלך מדינוב זי"ע)
(א) צירוף שם הוי"ה של החדש אלול היא הווי"י, יוצא מן סופי תיבות וצדק"ה תהי"ה לני"ו כ"י (דברים ו, כה) [משנת חסידים מ' אלול פ"א]...

(2) פרשת ואתחנן – פרק ו, פסוקים כ-כה
כ פי ישאלך בנך מחר לאמר: מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה ד' אלקיננו, אתכם. **כא** ואמרתי לבנך, עבדים היינו לפרעה במצרים; ויציאנו ד' ממצרים ביד חזקה. **כב** ויתן ד' אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים וברעה ובכל ביתו לעינינו. **כג** ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו. **כד** ויצונו ד' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ד' אלקיננו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה. **כה** וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ד' אלקיננו כאשר צונו.

(3) בית הלוי – פרשת תרומה
ודקדק הכתוב ואמר "ויקחו לי תרומה" ולא אמר "ויתנו לי תרומה", דעיקר מה שיש לו להאדם בממונו הוא מה שנותן לצדקה, דגם מי שיש לו ממון הרבה אין הממון שלו רק הממון מונח אצלו; והוא דומה ממש לחתיכה גדולה הרבה של צוקר המונח בארגו סגור וזבוב אחד ג"כ בתיבה הולך עליו וגם אוכל ממנה כמו שירצה היוכל הזבוב להתפאר שהוא עשיר ויש לו הרבה אחרי כי גם הוא סגור וגם דאין בכחו לטלו כולו לעצמו, כן העשירות לגבי האדם שהוא רק מונח אצלו ולא שהם שלו ורק הסך שנותן לצדקה הוא שלו ממש... ונמצא דהנתינה לצדקה הוא לקיחה לעצמו דרק זה הוא שלו:

(4) דברים (ראה) – פרק יד, פסוק כב
עשר תעשר את כל תבואת זרעך הליצא השדה שנה שנה.

(5) מסכת תענית דף ח: ט.
וא"ר יוחנן מאי דכתיב "עשר תעשר" עשר בשביל שתתעשר. אשכחיה ר' יוחנן לינוקא דריש לקיש אמר ליה אימא לי פסוקיך א"ל עשר תעשר א"ל ומאי עשר תעשר א"ל עשר בשביל שתתעשר אמר ליה מנא לך א"ל זיל נסי אמר ליה ומי שרי לנסוייה להקבי"ה, והכתיב "לא תנסו את ד'" (דברים ו, טז)? א"ל הכי אמר רבי הושעיא חוץ מזו, שנאמר "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ד' צבקות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די" (מלאכי ג, י). מאי עד בלי די? אמר רמי בר חמא אמר רב עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.

(6) רות רבה – פרשה ה, אות ט
תני בשם ר' יהושע יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני העני עושה עם בעל הבית, שכן אמרה רות לנעמי "שם האיש אשר עשיתי עמו היום" (רות ב, יט) ולא אמרה אשר עשה עמי, אלא "אשר עשיתי עמו", הרבה פעולות והרבה טובות עשיתי עמו בשביל שהאכילני פרוסה אחת.

(7) שיר השירים – פרק ה, פסוק ב
אני ישנה ולבי ער, קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה

(8) שיר השירים רבה – פרשה ה
רבי יסא אמר, אמר הקב"ה לישראל: בני! פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו...

9) שיחות עם הרב שלמה הופמן – עמ' 67

רבי יחזקאל: למה אתה כל כך עצוב ורציני?
 ר' שלמה: בגלל שעכשיו זה 'עשרת ימי תשובה'.
 רבי יחזקאל: ומי אמר שבעשרת ימי תשובה לא צריך לשמוח?
 ר' שלמה: עסוקים עכשיו במצות תשובה, ומי יכול לעמוד בזה, הרי הרמב"ם אומר "עד שיעיד עליו יודע תעלומות..."!!!
 רבי יחזקאל: צועק עלי: למה אתה מחמיר כהרמב"ם? הרי אנחנו מקילים כרבינו יונה! רבינו יונה אומר שעיקר חיוב התשובה זהו שהאדם 'יתייצב על דרך טוב', ועל זה נפסק בגמרא ש"יום הכיפורים מכפר לְשָׁבִין", ומהרגע שאתה "מתייצב על דרך טוב" אתה כבר בגדר "שָׁבִין". (שערי תשובה שער ראשון עיקר שני, כריתות ז,א, רמב"ם הלכות תשובה פרק א הלכה ג)

10) דברים (נצבים) – פרק ל, פסוק ו

וְיָמַל ד' אֶלְקִיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבִּי וְרָעָה לְאַהֲבָה אֶת ד' אֶלְקִיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ .

אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבִּי ← ר"ת אלול

11) פרי צדיק – לראש חודש אלול, אות ד (ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע, 1823-1900)

ואיתא מהבעש"ט הקדוש זצ"ל שהפתח יכול להיות דק כחודה של מחט רק שיהיה מפולש מעבר לעבר עד עומק הלב.

12) בלבבי משכן אבנה – ימים נוראים, מאמר "קול דודי דופק", עמ' ו-ז (ר' איתמר שוורץ)

לבו של האדם יכול להיות לב בשר או לב אבן. מה עושים כאשר ישנה קרקע סלעית ורוצים לבנות עליה בית? מביאים בולדוזר שיחפור, שינתץ את הסלעים.

כאשר לבו של האדם נמצא במצב של אבן, אי אפשר לפותחו עם מפתח. צריך לשבור שם משהו בכדי לתת מקום לקב"ה להיות בתוכו.

כשמגיעים ימי הדין והאדם רוצה לזכות לקרבת ה', עליו לערוך חשבון הנפש עם עצמו על מה הוא מוכן לוותר ממה שהיה לו עד היום. ויתור זה,

קשה הוא עד מאוד לאדם, כמו לחצוב בהר ולשבור אבן. אבל כשם שכשרוצים להיכנס לתוך ההר חופרים בו מנהרה, כך כאשר הלב הוא לב אבן ורוצים לפתוח בו פתח לקב"ה, חייבים לחצוב בתוך הלב ולפלס נתיב כניסה.

אדם מוכרח לוותר על דברים שבלבו. על מה הוא יוותר? – כאן יש לו בחירה, אבל לפחות שיופיע ליום הדין עם ויתור על אחד מרצונותיו למען השי"ת, על מנת לתת מקום לקב"ה לשרות בלבו.

הויתור לא יהיה לעשרה ימים בלבד, עשרת ימי תשובה. הוא לא ייגמר בהושענא רבה, בפתקא טבא, וגם לא בחנוכה שהוא סוף זמן הדין [כמבואר בספרים], אלא יהיה זה ויתור גמור ותמיד!